

Starhadur.

í Bårdardal

Ónglingsmaður, Starhadur að nafni, var heitbændinn stúlku nokkur, er heima átti í Skerðufelli í Gnúpsvíkshreppi. Hafði hann gjört það fyrir því, hant eitth, að finna hana þá um haustid eða vetrinum og fara fótgönguendi suður Sprengisand og fjöll; enda er eigi nýgj langt í milli byggða, því Skerðufell er, sem þunnugt er, ofst bor í límessýslu austanveridi.

Stúlkunni fór að lengja eftir því að Starhadur komi að finna hana og hélt hún því yppi fyrir spurðum um það, hvæð dvaldi hann hana; í ábidnum vetri frétti hún, að Starhadur hefði farið að húnson um sóla-leytid og lagt suður á fjöllin, en um það leyti ^{þópa gerid} ~~gjædd~~ hríðarvæður mikil og fannfergi á jörðu; þótti því einsýnt að Starhadur hefði orðið úti á löndinni í slékan. vestráham sem þá hafði verið. Þá er vor aði, var farið að leita Starhadar og fannst hann elaki, enda var þá eigi sýjar leystr af fjöllum.

Tollern offri að leitinni var kott, breymir stúlkuna að Starhadur, minnsti hennar, komi til sín og kvæði þessa vísni:

„Óngur og meiri, fyr' andarnum, oft kafa kappar þejid.
Starhadskain við stóran stein, um stundir kafa lejid.“

Var þá leitir hafin af nýju og fannst líti Starhads undir stórum steini í veri nokkurn norðvi á afretti þeirra Gnúpsvíkshreppsmanna, eigi all langt frá Þjórsárdal, þar sem hann gengur lengst til norðvís. Veri það, er líti Starhads fannst í, er síðan nefnt „Starhadsver“ og steinn sá, er það

(líkú) lá undir, heitir „Startradssteinur“ síðan.

Á þessa líd var mér sagt saga þessi of manni einum, er
heima átti í Gunnvorjahegyfi 1931, en elsti manni og mí-
nafi hans. (Pálhildsson í líd?)

Nafn avís, 30. apríl 1932.

Stúlka

Þrjú þín, sem bræma stúlka

Stúlka notkur af Vesturlandi lá fyrir dauðanum
í Vápfilsstaðahelli. Ein hjólmannarkona, sem þá var og
er mástæ eina, hét Anna. Einhverju sinni, er hún var
inni hjá veldu stúlkanni, að hjólm. h. eini, sagði hún við
hona:

„Gædu nú svo vel, Anna mín, að taka saman allt dótú
mitt og bréfin mín og koma mið þáð hingud inn til mín; og
etla að athuga þáð allt og biðja þig að aðgreina þáð með
mér, því þáð er settuad í því, sem ég vil ekki láta liggja
eftir mig, heldur bræma þáð áður en ég dey, sem nú verður
ekki langt að líða út þessu.“

Anna hjólmannarkona gæði þáð sem stúlkan bad hana af
gera fyrir sig og aðgreindu þot svo dótú og bréfin vandlega í
tvo flokka, eftir því sem stúlkan sagði fyrir um þáð. Að
því brúum tótt Anna allt saman, dótú og bréfin í tvo